

Le Relais du Ventoux

Al bijna veertien dagen schudden de volgers van de Tour de France meewarig het hoofd als ze hun gratis *L'Equipe* in het Village de Départ ophalen. Misschien dat de rit met aankomst op de Mont Ventoux vandaag op de één staat, maar tot gisteren was het nog al voetbal dat de klok sloeg, terwijl Euro 2016 echt al van zondag afgelopen is en bovendien op een Franse kater eindigde. Dinsdag stond er nog: *Envie de les revoir*. *L'Equipe* die de ploeg zo achter de veren had gezeten in de poulefase was helemaal om en had ineens zin om De Jongens terug te zien. Hoe snel het toch kan keren.

Als commercieel product tegen de vox populi ingaan, is geen goed idee. Volgens dezelfde logica zette diezelfde krant ooit zijn doping-specialist in de koelkast. Liever geen te slecht nieuws over wielrennen, luidde de boodschap, want van slecht sportnieuws worden ook de sportkranten niet beter. Hij zocht het dan maar in het voetbal en het rugby, en ging in 2014 moegeterd weg. Nu is de journalist van weleer strategisch hoofd van de controles bij het Franse antidopingagentschap.

Gisteren stond Unai Emery op de frontpagina. Dat is een Spanjaard die de nieuwe trainer wordt van PSG en dat is dan weer een hele rijke voetbalclub in handen van hele rijke Arabieren en met hele rijke Arabieren is het goed garen spinnen, weten ze als geen ander bij ASO, eigenaar van *L'Equipe* én van de Tour de France. Als in het Midden-Oosten twee mannen in lycra op twee wielen bij elkaar in de buurt rijden, wees er maar zeker van: ASO heeft het georganiseerd.

Gisteren bracht *L'Equipe* een klein beetje goed nieuws: de Tour de France kreeg een upgrade van economy naar business. Tijdens Euro 2016 begon die bij pagina 30 of zo, gisteren was dat al pagina 12. Maar nog steeds krijg je vieze vingers van al het bladeren. Twaalf pagina's over de grootste wielervedstrijd van de planeet en dat voor een organiserende krant, bovendien een sportkrant.

Aankomst aan Chalet Reynard

Vandaag begint de Tour echt en vandaag kan hij ook al gedaan zijn, maar daar ziet het niet naar uit. De rit naar de Mont Ventoux is er een voor avonturiers die redelijk bergop kunnen rijden. Het komt erop aan onderweg de wind te verteer en vervolgens die 16 kilometer vanaf Bédoin naar Chalet Reynard te overleven. Beneden heb je beter minimaal vijf minuten voorsprong.

Normaal moesten de renners helemaal tot boven rijden, tot aan de witte televisiepyloon, maar door hevige rukwinden heeft ASO beslist de etappe in te korten. De elf kilometer door het bos worden wel de zwaarste van deze Tour.

De aanloop duurt 150 kilometer en is relatief vlak met twee hellinkjes. Het eerste is de Côte de Gordes na 131 kilometer in het gelijknamige, mooie Provençaalse dorp. Als de renners goed kijken, zullen ze boven op de top een bekende zien staan: oud-UCI-voorzitter Hein Verbruggen woont in Gordes. De Côte de Gordes is 3,3 kilometer aan een gemiddelde van 4,8 procent, een veredelde Edelare als het ware, maar toch vierde categorie. Haast onmiddellijk daarna begint de Col des Trois Termes, een kuitenbijtertje van derde categorie maar kort: 2,5 kilometer aan 7,5 procent.

In het dorpscafé stapten in 1967 heel wat renners af om zich te laven aan water van de tap, gevolgd door een flinke slok cognac. Onder hen Tom Simpson. Twee uur later was hij dood

Vervolgens wordt 15 kilometer gedaald tot in Le Comtat Venaissin, de groenten- en fruittuin van het zuiden. De streek is een aanrader om per fiets te verkennen, maar niet als je jezelf al elf etappes hebt afgejakkerd, zoals die 190 jongens. Vanuit het stadje Mazan loopt het stilaan gestaag op tot Bédoin. Daar is de poort naar de hel en die staat wagenwijd open, zowel vooraan als achteraan.

Duel Froome-Quintana?

In Le Relais du Ventoux, lange tijd het enige café in het dorp, stapten op 13 juli 1967 in een bloedhete etappe heel wat renners af om zich te laven aan water van de tap, gevolgd door een flinke slok cognac, kwestie van de pijn niet te voelen. Onder hen Tom Simpson. Twee uur later was hij dood. Volgend jaar is het vijftig jaar geleden.

Op vrijdag 16 juni 2017 ga ik daar rijden en wil ik eindelijk eens te stoppen aan zijn stèle, iets wat mij de vorige tien keer dat ik naar boven reed nooit een goed idee leek omdat de kramp niet veraf was of de wedstrijdklok ongenadig tikte.

Wie wint vandaag? Niet Froome en niet Quintana, schat ik. Een *baroudeur* misschien, een stoere avonturier die zijn vluchtgezellen in het donkere bos op de stroken van 13 procent heeft achtergelaten. Wie rijdt wie los? Froome

niet Quintana en Quintana niet Froome. De eerste echte confrontatie volgt wellicht morgen in de tijdrit.

Froome en Quintana zijn elkaar twee keer tegengekomen dit jaar. In de Ronde van Catalonië won de Colombiaan met 46 seconden voorsprong. In de Ronde van Romandië won hij

ook, maar pakte Froome na pech in de eerste etappe wel de koninginnenrit. Twee keer hebben de twee beste ronderenners van het moment dit jaar tegen elkaar gekoerst en dan nog in wedstrijden die er niet toe deden. Zo zullen ze wielrennen niet snel terug op de één van *L'Equipe* krijgen.

► De Brit Tom Simpson op de Mont Ventoux, gisteren 49 jaar geleden.

© BELGA/AFP